

"Sinp", 17. I '03

M U U S I K A

Igihaljas Oskar Luts Estonia talveaias

Tölpa – Rostislav Gurjev, Metsamoor – Sirje Puura, Vanamees – Kalju Karask ja Mõhk – Hans Miilberg. HARRI ROSPU

On vana tõde, et kui soovid lapsega ühist keelt leida, siis tuleb püüda maailma näha tema silmade kõrguselt, samas alahindamata lapse mõistust ja fantaasiat. Olen lastestega kaasa elanud hulganisti teatrietendusi, igat sorti kontserte küll lastelt ja lastele ning nii mõnigi kord tajunud laste pettumust: kas on lugu liiga nunnutav *à la* "Teletupsud" või tädilikult targutav, halvimal juhul lausa raha väljapetmine. Lapsed oma mängu sisse minekuga on väga tänulik ja samas pettusega mitte leppiv publik. Valskus ei lähe neile lihtsalt peale. Siinjuures sooviksin teha kõrvalepõike tänusõnadega neile tegijaile, kelle raamatud ja joonisfilmid on aidanud laste meeltes alal hoida püsiväärtusi. Tegijaid ei ole vähe, kuid mainiksin siin meie pere lemmikuid: Aino Perviku "Maailm Sulelise ja Karvasega", Andrus Kiviräha "Lotte reis lõunamaale", Janno Põldma "Lepatriinude jõulud" ja muidugi Leelo Tungla toimetatud ajakiri Hea Laps. Leelo Tungla hea aura laotab endast kiirgavat soojust ja usaldusväärset turvalisust kõige üle, mis tema ümber sünnib.

Nii on see juhtunud ka Estonia talveaias kaks hooaega edukalt etendunud Oskar Lutsu "Nukitsamehe" tegelastest ja sündmustest inspireeritud muusikalise jõulunäidendi "Nuki esimesed jõulud" (tekst L. Tungal, muusika V. Valdma, lavastaja T. Tamm, liikumisjuht T. Järvi, muusikaline kujundus ja arranžeering T. Saluveer, kunstnik J. Kaas, grimm T. Luht, valgus P. Puškin, etenduse juht V. Aren). Etendust kuulates-vaadates oli tore jälgida laste ilmeid – seal oli siiras kaasaelamine, lustimine ja pidev huvi.

Lutsu "Nukitsamehe" tegelastest ja sündmustest inspireeritud muusikalise jõulunäidendi "Nuki esimesed jõulud" (tekst L. Tungal, muusika V. Valdma, lavastaja T. Tamm, liikumisjuht T. Järvi, muusikaline kujundus ja arranžering T. Saluveer, kunstnik J. Kaas, grimm T. Luht, valgus P. Puškin, etenduse juht V. Aren). Etendust kuulates-vaadates oli tore jälgida laste ilmeid – seal oli siiras kaasaelamine, lustimine ja pidev huvi. Arvan, et see on parim hinnang tegijatele. Kaheksa-aastase muusikat õppiva laululapse hinnangul on Itil (Eliis Pärna) ja Nukil (Mihkel Pošlin) ilus hääl ja kõik laulud mõnusate meloodiatega. Allakirjutanu arvates on E. Pärna musikaalne, rikkumata loomulikkuse ja hea diktsiooniga neiu. Meelde jäi lti esimene laul, lustlikud ja vaimukad metsakollide laulud, eriti efektne Mõhu (Hans Miilberg) ja Tölpa (Rostislav Gurjev) rütmikas duett "Mis hammaste taga, see oma".

Meeldiv üllatus, et bariton Villu Valdmal on ka sümpaatne viisilooja talent – õnnitlen. Kogu etenduse suur võlu on loomulikkus ja oma ala kogenud meistrite loodud reljeefsed, sealjuures siiski mõnusad karakterrollid: Sirje Puura Metsamoor, Kalju Karaski Ätt, eelmainitud Mõhk ja Tölpa ning lahke, väga noore häälekõlaga Jõuluvana – Tõnu Tamm. Antud kompositsioon tõestab veel kord, kui palju potentsiaali on meie eesti kirjandusel – vaja on vaid tahet näha "iva", teemat ja soovi luua variatsioone. Edu järgmiseks ettevõtmiseks!

TIIU LEVALD